

[Poul Møller.]

Ser man så på statsministerens tale i for-gårs, hvad finder man da at man vil gøre ved erhvervslivets problemer? Erhvervslivet er jo ikke kun direktøren eller aktionærerne, det er også arbejderne og funktionærerne. Erhvervslivet er ét, det er alle dem, der producerer, alle dem, der virker i vort land. Hvad er det, man kan love dem? Skærpet progression, fjernelse af fradragsretten i selskabsskatten, erhvervslivet pålagt nye betydelige ITP-pensionsbidrag, 4 ugers ferie, 40 timers arbejdsuge. Jeg siger ikke, at nogen af disse ting ikke er goder, at det ikke er godt at få 4 ugers ferie. Naturligvis er det det. Men det kan ikke være lige-gyldigt, om det gennemføres i rette tid eller på et tidspunkt, hvor enhver stigning af omkostningerne kan betyde, at man taber arbejdspladser, taber beskæftigelsesmuligheder. Jeg tror ikke, det er det, vi trænger til lige nu for at få den lavere rente og de stabile priser, for at øge konkurrenceevnen og for at få handelsbalanceunderskuddene væk.

Derfor beder jeg til, at de erhvervsøkonomiske problemer nu kommer til at indtage førstepladsen. Det er produktionens fremme, det drejer sig om; det er indtægterne til det hele samfund, det drejer sig om. Gerne et bedre arbejdsklima på arbejdspladserne, gerne et bedre samarbejde mellem produktionslivets parter, gerne en treklang af virksomhedsejere, arbejdere og funktionærer. Men ud af dødvandet må vi, og vi må give de frie erhverv fair play. Det er deres initiativ, deres dispositioner og deres afsætningsmuligheder, vi alle er afhængige af.

Skatterne spiller jo en rolle i den forbindelse. Vi venter alle sammen spændt på skalaerne og på overgangsforslagene; de kommer vel snart. Jeg forstod på statsministerens åbningstale, at kildeskatten stadig væk skal træde i kraft den 1. januar 1969. Jeg vil håbe, at finansministeren i denne sag vil forstå, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en stad. Det kan ikke være afgørende, om kildeskatten træder i kraft et halvt år før eller siden. Det afgørende må være, at det sker på en sådan måde, at vi ikke ender i administrativt kaos fra den pågældende dato. Jeg beder derfor finansministeren give tilsagn om, at han vil lade sagligheden gå

frem for hensynet til den én gang truffene beslutning.

Med hensyn til skatteforslag kan jeg sige, at vi vil fremsætte forslag om opsparingsbegunstigelser, om det skatteloft, som regeringens talsmænd lovede os før valget, og om gennemførelse af fradragsret for kommunale skatter.

Vi ønsker også sambeskatningen ophævet med rimelig hensyntagen til de medhjælpende hustruer. Hvad vil regeringen her? Læser man trontalen, ser man, at regeringen vil gennemføre selvstændig beskatning af hustruers selvstændige indkomster. Men betyder dette, spørger jeg finansministeren, at man vil gennemføre en selvstændig beskatning efter en selvstændig skala for disse hustruer, eller betyder det, at man vil op-hæve sambeskatningen og gennemføre en klar og enkel overgang til særbeskatning? Vi ved jo alle, at et moderne skattesystem må kræve særbeskatning og ikke sambeskatning. Hvad er der derfor lagt i udtrykket „selvstændig beskatning“: efter selvstændig skala eller bare en overgang til særbeskatning?

Statsministerens ord om statsfinanserne var jo uhyre sparsomme, eller rettere sagt: vi fik ikke noget at vide herom. Nu ved jeg godt, at statsministeren havde vanskeligheder i dagene forud, men jeg synes alligevel, at det er utilfredsstillende, at man, når man skal give en redegørelse for rigets almindelige stilling, så ikke bl. a. giver en redegørelse for statsfinansernes stilling. Det er dog et meget principielt og vigtigt spørgsmål på et tidspunkt, da statsfinanserne indgår som en så stor del af den samlede samfundsøkonomi.

Jeg ved som sagt godt, at statsministeren har haft andet at tænke på: karkludeaffærer og lignende ting, som jeg ikke skal blande mig i. I øvrigt må man vel sige, at selv Ludvig Holberg ikke kunne have fundet på noget bedre. Der blev virkelig lavet en intrige dér. Der var en, der hørte et anonymt rygte og satte det hele i gang. Det var den aksel, det hele roterede omkring. Jeg ved også godt, at når man laver noget sådant, gælder det ikke bare om at brede et sådant rygte ud til alle og enhver, nej, man skal sætte det ind dér, hvor det har den største funktionsevne, lige dér, hvor man rammer i plet, og hvor de største svingninger sendes